

[Justitsministeren]

ske partier her i landet har langt ringere økonomiske vilkår end partier i andre lande.

Af den offentlige debat er fremgået en række oplysninger om bl.a. Det Konservative Folkeparti og Venstres økonomiske forhold. Socialdemokratiet har også offentliggjort tal, og de tal har jo bl.a. afsløret, at Danmarks Socialdemokratiske Ungdom – for at tage et eksempel – har flere penge til rådighed for sit arbejde end både Det Konservative Folkeparti og Venstre, at Danmarks Naturfredningsforening har et årligt budget, der er 3–4 gange så stort som de to borgerlige partiers budgetter, jeg her har nævnt. Naturfredningsforeningen har dobbelt så mange medarbejdere som Det Konservative Folkeparti.

Det siger jeg bare som en randbemærkning og ikke for at bebrejde Danmarks Naturfredningsforening, der på mange måder gør et stort og dygtigt arbejde, men for at sætte de politiske partiers arbejdsvilkår i relief, og det har naturligvis også noget at gøre med partiernes økonomiske grundlag. Derfor er jeg overbevist om, at offentliggørelsen af partiernes regnskaber forhåbentlig vil fjerne myten om de velhavende partiorganisationer.

Jeg vil også føje til, at det har været og vil til stadighed være et afgørende krav, at partiernes bidragydere er sikret deres anonymitet. Det må være en politisk menneskeret, at man kan bidrage til et partis arbejde, uden at det bliver offentligt kendt, ligesom det er en helt fundamental rettighed ved frie valghandlinger, at vælgerens stemmeafgivning er hemmelig.

Som Det Fri Aktuelt, en af de meget citerede aviser her i Tinget, skrev fredag den 19. januar:

»Det er vigtigt i et demokrati, at borgerne ikke behøver at stå offentligt frem med deres politiske holdning. Derfor kan det være betænkeligt, at bidragyderne til partierne skal afsløres offentligt med navn.«

Det synspunkt er jeg enig i.

Til ordførerne vil jeg først sige til hr. Frank Jensen, der fremhævede, at der må være en lighed, når det gælder denne lov, at det synspunkt er jeg enig i; det fremgår jo også af, at lovforslaget omfatter både arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger.

Hr. Frank Jensen var også inde på spørgsmålet om offentliggørelsen af regnskaberne, og det har andre også været. Hr. Bjørn Elmquist og hr.

Knud Lind har fremdraget det problem, der kan være i, at man i lovforslaget lægger op til en offentliggørelse tidsmæssigt, som kan skabe nogle problemer i forhold til dels de politiske partiers regnskabsår, der kan være lidt forskellige, og dels det forhold, at det er forskellige tidspunkter, hvorpå de politiske partiers kompetente organer på de forskellige niveauer, man nu har besluttet i partierne, godkender disse regnskaber.

Derfor vil jeg være helt indstillet på under det videre udvalgsarbejde, at vi finder frem til en formulering, der tilsigter i hvert fald to ting: For det første at regnskaberne lægges frem, når der er sket en godkendelse i de kompetente organer, og for det andet at det også sker med en samtidighed, altså at man fremlægger regnskaber for alle partier omfattende den samme periode. Men det er et spørgsmål om teknik, og hvordan man gør det de forskellige steder, og det er nok et spørgsmål, vi skal drøfte nærmere i udvalget.

Så mente fru Ebba Strange ikke, at det var Folketinget, der skulle bestemme, hvordan man kunne slippe for at betale til de politiske partier. Hvis jeg må sige det lidt firkantet, var det vel synspunktet.

Jeg har hæftet mig ved i det samme nummer af LO-Bladet, at dér betegnede man forslaget – uden at man kendte forslaget, men i hvert fald nogle af principperne – som lovende, og jeg har da ikke set nogen protester fra den side over den form, som lovforslaget har, men det må vi så også se på i høringsfasen.

Jeg mener, at det er rigtigt, at vi har gjort forslaget så præcist og også så detaljeret på dette punkt. Fru Ebba Strange spørger om, hvad det så er, foreningerne selv kan bestemme. Når man har den store detaljeringsgrad, er det jo blandt andet spørgsmålet om, hvorvidt man vil indrykke disse blanketter i medlemsbladet f.eks., eller om man vil sende det ud til medlemmerne i blanketform, og endelig så afgør man jo også selv, i hvilket omfang man overhovedet vil støtte politiske partier eller ej. Så der er nogle områder, der er udlagt til afgørelse i organisationerne.

Så rejste fru Ebba Strange også spørgsmålet om arbejdet i de lokale foreninger. Det synes jeg er et helt relevant spørgsmål at tage op. Vi har i forslaget lagt til grund, at langt størstedelen af det decentrale arbejde i de politiske par-